

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในบทนี้จะเป็นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากข้อมูลการศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้รับบริการทำหมันชายที่สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน จำนวน 205 คน การเสนอผลการวิเคราะห์ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่ออธิบายข้อมูล 3 หมวดใหญ่ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาคือ

หมวดที่ 1 เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

ตลอดจนวิธีคุมกำเนิดที่เคยใช้ของผู้รับบริการทำหมันชาย

หมวดที่ 2 เป็นการวิเคราะห์พฤติกรรมการสื่อสารเรื่องทั่วไปและการแสวงหาข่าวสาร

เรื่องการทำหมันชายของผู้รับบริการทำหมันชาย

หมวดที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้รับบริการทำหมันชายต่อข่าวสาร

เรื่องการทำหมันชายที่เคยได้รับและแหล่งของข่าวสารนั้น

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน เพื่อทดสอบสมมติฐานต่าง ๆ ที่ได้ตั้งไว้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

หมวดที่ 1 ลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนวิธีคุมกำเนิดที่เคยใช้

(ดูตารางที่ 29 ถึงตารางที่ 37 ภาคผนวก ก.)

1. สถานภาพสมรส ผู้รับบริการทำหมันชายขณะที่มารับบริการกำลังสมรสคิดเป็นร้อยละ 99.0 เป็นหม้ายและหย่าอีกร้อยละ 1.0

2. อายุ ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 30-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมา มีอายุระหว่าง 35-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมา มีจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 15.1 ได้แก่ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 25-29 ปี และ 40-44 ปี รองลงมา มีอายุระหว่าง 45-49 ปี

และ 50-54 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.3 และ 3.4 ตามลำดับ ที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือผู้ที่อายุระหว่าง 20-24 ปี คือมีอยู่ร้อยละ 2.4 อายุเฉลี่ยของผู้รับบริการทำหมันชายคือ 35.61 ปี

3. อาชีพ ผู้รับบริการทำหมันชายมีอาชีพเป็นลูกจ้างบริษัทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ และ อาชีพทำธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 31.2 และ 21.0 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้น ที่ไม่ได้ทำงาน

4. รายได้ครอบครัวต่อเดือน ผู้รับบริการทำหมันชายมีรายได้ ไม่เกิน 5,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.1 ที่ใกล้เคียงกันคือกลุ่มผู้ที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 31.7 นอกจากนี้ก็เป็นผู้ที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป มีถึงร้อยละ 17.3 รองลงมาคือ 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.1 และ 8.8 ตามลำดับ รายได้ครอบครัวเฉลี่ยคือ 10,185.51 บาท

5. การศึกษา ผู้รับบริการทำหมันชายจบการศึกษาในระดับ ป.1 - ป.4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 23.9 รองลงมาคือระดับ มศ.1 - มศ.3 และ มศ.4 - มศ.5 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 17.1 และ 14.1 ตามลำดับ ในระดับ ป.5 - ป.7 และระดับสูงกว่า มศ.5 - ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีจำนวนเท่ากัน คือคิดเป็นร้อยละ 7.8 มีเพียงร้อยละ 0.5 เท่านั้นที่ไม่ได้เรียน

6. จำนวนบุตรที่มีชีวิต ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่มีบุตรที่มีชีวิต 2 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาคือ มีบุตร 3 คน, 4 คน และ 5 คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.2, 10.2 และ 3.4 ตามลำดับ มีเพียงร้อยละ 2.0 ที่มีบุตรมีชีวิต 1 คน จำนวนบุตรโดยเฉลี่ยคือ 2.6 คน

7. การใช้วิธีคุมกำเนิด ส่วนใหญ่แล้วผู้รับบริการทำหมันชายเคยใช้วิธีคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ มาก่อนที่จะมารับบริการทำหมันชาย ไม่ว่าจะเป็นวิธีที่ใช้เองหรือภรรยาเป็นผู้ใช้ คือคิดเป็นร้อยละ 84.9

8. วิธีคุมกำเนิดที่เคยใช้ ในจำนวนผู้รับบริการทำหมันชายที่เคยใช้วิธีคุมกำเนิดต่าง ๆ นั้น วิธียาเม็ดคุมกำเนิดเป็นวิธีที่เคยใช้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.5 รองลงมาคือ ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือ ยาฉีดคุมกำเนิด ใส่ห่วง และนับวันปลอดภัย

คิดเป็นร้อยละ 14.9, 9.2 และ 4.6 ตามลำดับ และพบว่าผู้มีที่ เคยทำหมันชายมาแล้ว ร้อยละ 2.3 และภรรยาเคยทำหมันหญิงมาแล้วอีกร้อยละ 0.6

9. รายได้ ส่วนใหญ่ผู้รับบริการทำหมันชายมีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท และรองลงมา คือ 5,001-10,000 บาท และมีรายได้ 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.3, 8.8 และ 5.9 ตามลำดับ กลุ่มที่มีน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีรายได้ 20,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.4 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้รับบริการทำหมันคือ 7,667.95 บาท

หมวดที่ 2 พฤติกรรมการสื่อสารเรื่องทั่วไปและการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย

ทำหมันชาย

(คูตารางที่ 38 ถึงตารางที่ 45 ภาคผนวก ก.)

1. พฤติกรรมการสื่อสารเรื่องทั่วไป

1.1 การเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไปจำแนกตามสื่อแต่ละประเภท พิจารณาจากความบ่อยครั้งในการเปิดรับ และระยะเวลาในการเปิดรับแต่ละวัน ซึ่งมีผลดังนี้

ก. การฟังวิทยุ ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวัน ถึงร้อยละ 56.6 แต่ก็มีผู้ฟังวิทยุ นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 27.8 เป็นลำดับรองลงมา นอกจากนี้ก็มีผู้ฟังเกือบทุกวันร้อยละ 11.2 และผู้ที่ไม่เคยฟังวิทยุเลยร้อยละ 4.4 ส่วนการฟังวิทยุในแต่ละวันโดยเฉลี่ยระยะเวลาซึ่งอาจจะไม่ต่อเนื่องกัน ปรากฏว่าผู้รับบริการทำหมันชายร้อยละ 35.1 ฟังวิทยุมากกว่า 1 ชั่วโมง รองลงมาคือผู้ที่ฟังวิทยุ 41-60 นาทีต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รองลงมาใกล้เคียงกันมากคือกลุ่มผู้ที่ฟังวันละ 1-20 นาทีและ 21-40 นาที คือมีอยู่ร้อยละ 19.5 และ 19.0 ตามลำดับ

ข. การดูโทรทัศน์ ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์กันทุกวัน มีถึงร้อยละ 73.2 รองลงมาคือ เกือบทุกวัน และนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.7 และ 11.2 ตามลำดับ มีผู้ที่ไม่เคยดูโทรทัศน์เลยน้อยมาก คือร้อยละ 2.0 ส่วนการดูโทรทัศน์แต่ละวันโดยเฉลี่ยแล้ว ส่วนใหญ่จะดูมากกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมาคือ 41-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 22.4 และรองลงมาคือ 21-40 นาที และ 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 6.3 และ 2.4 ตามลำดับ

ค. การอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้รับบริการทำหมันชายอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน ร้อยละ 75.6 มีผู้อ่านเกือบทุกวัน ร้อยละ 14.1 นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 8.8 และที่ไม่อ่านเลย มีอยู่เพียงร้อยละ 1.5 ส่วนระยะเวลาในการอ่านในแต่ละวันโดยเฉลี่ยแล้ว ใกล้เคียงกันมากที่สุด มากที่สุดคือกลุ่มผู้อ่านวันละมากกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 26.8 รองลงมาเท่ากันคือผู้อ่าน 41-60 นาที และ 21-40 นาที คิดเป็นร้อยละ 25.4 เท่ากัน และผู้อ่านวันละ 1-20 นาที มีอยู่ร้อยละ 21.0 ที่เหลือคือผู้ที่ไม่อ่านเลย ร้อยละ 1.5

ง. การอ่านนิตยสาร ผู้รับบริการทำหมันชายอ่านนิตยสารโดยส่วนใหญ่ เพียงนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.0 รองลงมาคืออ่านเกือบทุกวัน ร้อยละ 18.0 และอ่านทุกวัน ร้อยละ 16.6 ผู้ที่ไม่อ่านนิตยสารเลยมีอยู่ถึงร้อยละ 23.4 ทางด้านระยะเวลาในการอ่านแต่ละวันโดยเฉลี่ยแล้วมีผู้รับบริการทำหมันชายที่อ่านมากกว่า 1 ชั่วโมง จำนวนเท่ากับผู้อ่าน 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมาคือ อ่านวันละ 21-40 นาที และ 41-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 20.0 และ 9.8 ตามลำดับ

จ. การดูภาพยนตร์ มีผู้รับบริการทำหมันชายตอบว่าไม่เคยดูภาพยนตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.4 และผู้ที่ตอบว่า นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 34.1 และดูภาพยนตร์เกือบทุกวันคิดเป็นร้อยละ 0.5 ส่วนระยะเวลาในการดูภาพยนตร์นั้น ส่วนใหญ่จะดูมากกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 33.7 ดู 41-60 นาที และ 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 0.5 อีกร้อยละ 65.4 คือผู้ที่ไม่เคยดูภาพยนตร์เลย

ฉ. การเปิดรับสื่อมวลชนอื่น ๆ มีผู้รับบริการทำหมันชายตอบว่าเปิดรับสื่อมวลชนอื่น ๆ อยู่ 2 ราย คือร้อยละ 1.0 แต่ไม่ได้ระบุว่า เป็นสื่อมวลชนประเภทใด โดยที่เปิดรับสื่อมวลชนนั้นมากกว่า 1 ชั่วโมงด้วย

1.2 การสื่อสารระหว่างบุคคลในเรื่องทั่วไปจำแนกตามสื่อแต่ละประเภท พิจารณาจากความบ่อยครั้งในการสื่อสารและระยะเวลาในการสื่อสารแต่ละวัน ดังต่อไปนี้

ก. การพูดคุย บิคา-มารดา ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่นาน ๆ ครั้ง จึงจะให้พูดคุยกับบิคา มารดา คือร้อยละ 46.3 รองลงมาคือทุกวันและเกือบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 30.2 และ 5.4 ตามลำดับ ทางด้านระยะเวลาที่ใช้ในการพูดคุยโดยเฉลี่ยแต่ละวัน ปรากฏว่าพูดคุยกันมากกว่า 1 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 และพูดคุยกัน 41-60 นาที,

21-40 นาที และ 1-20 นาที มีจำนวนเท่ากัน ทั้ง 3 กลุ่ม คือร้อยละ 11.2 และมีผู้รับบริการทำหมันชายที่ไม่ได้พูดคุยกับบิดามารดาเลยอยู่ร้อยละ 18.0

ข. การพูดคุยกับภรรยาผู้รับบริการทำหมันชายพูดคุยกับภรรยาทุกวัน ร้อยละ 95.6 และผู้ที่ตอบว่าพูดคุยกับภรรยาเกือบทุกวัน และนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.0 และ 1.5 ตามลำดับ และในแต่ละวันที่พูดคุยกันก็ใช้ระยะเวลาโดยเฉลี่ยมากกว่า 1 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.3 รองลงมาคือ 41-60 นาที, 21-40 นาที และ 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 6.3, 3.9 และ 1.5 ตามลำดับ และมีผู้ที่จะบ่ไม่ได้พูดคุยกับภรรยาเลยร้อยละ 1.0

ค. การพูดคุยกับญาติพี่น้อง ผู้รับบริการทำหมันชายโดยส่วนใหญ่จะพูดคุยกับญาติพี่น้องนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมาคือคุยทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และเกือบทุกวันมีอยู่ร้อยละ 7.8 ทางด้านระยะเวลาที่ใช้ในการพูดคุยผู้รับบริการทำหมันชายจะพูดคุยกับญาติพี่น้องในแต่ละวันที่คุยกันมากกว่า 1 ชั่วโมงมากที่สุดคือร้อยละ 46.3 รองลงมาคือ 41-60 นาที, 21-40 นาที และ 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 15.6, 15.1 และ 14.1 ตามลำดับ มีผู้ระบุว่าไม่ได้คุยกับญาติพี่น้องเลยอยู่ร้อยละ 8.8

ง. การพูดคุยกับเพื่อน ส่วนใหญ่ผู้รับบริการทำหมันชายจะพูดคุยกับเพื่อนทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 85.9 นอกนั้นมีจำนวนเพียงเล็กน้อย คือ คุยกับเพื่อนนาน ๆ ครั้งและเกือบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และ 5.9 ตามลำดับ ในส่วนระยะเวลาที่พูดคุยกัน พบว่า ผู้รับบริการทำหมันชายจะพูดคุยกับเพื่อนในแต่ละวันโดยเฉลี่ยมากกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 85.9 นอกนั้นก็ยังมีจำนวนเพียงเล็กน้อยคือ 1-20 นาที มีอยู่ร้อยละ 9.3, 41-60 นาที มีอยู่ร้อยละ 6.8 และ 21-40 นาทีมีอยู่ร้อยละ 6.3 มีผู้ที่ไม่ได้พูดคุยกับเพื่อนเลยเพียงร้อยละ 2.0

จ. การพูดคุยกับคนอื่น ๆ มีผู้รับบริการทำหมันชายรายงานว่าได้พูดคุยกับคนอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาโดยระบุว่าบุคคลทั่วไปทุกวันและเกือบทุกวันอยู่ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.0 และแต่ละวันที่พูดคุยกันจะใช้ระยะเวลามากกว่า 1 ชั่วโมง

2. การแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย

2.1 การเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องการทำหมันชาย จำแนกตามสื่อแต่ละประเภท พิจารณาจากความบ่อยครั้งในการเปิดรับและระยะเวลาในการเปิดรับแต่ละครั้ง ปรากฏผลดังนี้

ก. การฟังวิทยุ เรื่องการทำหมันชาย ผู้รับบริการส่วนใหญ่จะไม่เคยฟังจากวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมาคือผู้ที่ฟังเรื่องการทำหมันชายจากวิทยุทุกครั้งที่พบ คิดเป็นร้อยละ 29.3 นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.4 และเกือบทุกครั้งที่พบ คิดเป็นร้อยละ 10.7 ส่วนระยะเวลาโดยเฉลี่ยในแต่ละครั้ง พบว่า จะใช้เวลามากที่สุดคือ 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีผู้ที่ใช้เวลาในการฟังวิทยุเรื่องการทำหมันชาย 20-40 นาที อยู่ร้อยละ 8.8 และ 41-60 นาที อยู่ร้อยละ 2.4 และมากกว่า 1 ชั่วโมง ร้อยละ 0.5

ข. การดูโทรทัศน์ ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่จะดูโทรทัศน์เรื่องการทำหมันชายทุกครั้งที่พบ คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาคือนาน ๆ ครั้ง และเกือบทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.8 และ 12.2 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการดูแต่ละครั้งนั้น พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เวลา 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 56.6 รองลงมาคือ 21-40 นาที คิดเป็นร้อยละ 14.1 มีผู้ดูโทรทัศน์เรื่องการทำหมันชายมากกว่า 1 ชั่วโมง อยู่ร้อยละ 2.0 และดูโทรทัศน์ 41-60 นาที อยู่ร้อยละ 1.0 มีผู้ที่ไม่เคยดูเรื่องการทำหมันชายจากโทรทัศน์เลยอยู่ร้อยละ 26.3

ค. การอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้รับบริการทำหมันชายอ่านเรื่องการทำหมันชายจากหนังสือพิมพ์ทุกครั้งที่พบมากที่สุดคือร้อยละ 35.6 และอ่านนาน ๆ ครั้ง มีอยู่ร้อยละ 22.0 อ่านเกือบทุกครั้งที่พบ เรื่องการทำหมันชายคิดเป็นร้อยละ 14.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่าน พบว่า ใช้เวลา 1-20 นาทีมากที่สุด คือร้อยละ 63.9 นอกนั้นมีจำนวนเพียงเล็กน้อยที่ใช้เวลามากกว่านี้ ได้แก่ ผู้ใช้เวลา 21-40 นาที มีอยู่ร้อยละ 6.3 ใช้เวลา 41-60 นาที และมากกว่า 1 ชั่วโมง มีเพียงร้อยละ 1.5 และ 0.5 ตามลำดับ มีผู้รับบริการทำหมันชายที่ไม่เคยอ่านเรื่องการทำหมันชายจากหนังสือพิมพ์อยู่เลย ร้อยละ 27.8

ง. การอ่านนิตยสาร ส่วนใหญ่แล้วผู้รับบริการทำหมันชายไม่เคยอ่านเรื่องการทำหมันชายจากนิตยสารเลย ถึงร้อยละ 61.5 มีผู้ที่อ่านทุกครั้งที่พบอยู่ร้อยละ 17.1 รองลงมาคือ อ่านนาน ๆ ครั้ง และเกือบทุกครั้งร้อยละ 14.6 และ 6.8 ตามลำดับ การอ่านเรื่องการทำหมันชายจากนิตยสารจะใช้เวลาโดยเฉลี่ย 1-20 นาที มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.6 มีเพียงร้อยละ 3.9 ที่อ่าน 21-40 นาที

จ. การอ่านเอกสารเผยแพร่การทำหมันชาย มีผู้รับบริการทำหมันชายที่ไม่เคยอ่านเอกสารเผยแพร่การทำหมันชายเลยอยู่ร้อยละ 45.4 แต่มีผู้ที่อ่านทุกครั้งที่พบ

ร้อยละ 34.1 รองลงมาคืออ่านนาน ๆ ครั้ง และอ่านเกือบทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 13.7 และ 6.8 ตามลำดับ ส่วนเวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละครั้ง พบว่า ใช้เวลาดัง 1-20 นาที มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 นอกนั้นมีเพียงเล็กน้อยที่ใช้เวลาอ่าน 21-40 นาที และ 41-60 นาที คือมีเพียงร้อยละ 5.9 และ 0.5 ตามลำดับ

จ. การอ่านโปสเตอร์หรือบอร์ดนิทรรศการเรื่องการทำหมันชาย ส่วนใหญ่แล้วผู้รับบริการทำหมันชายจะไม่เคยอ่านโปสเตอร์หรือบอร์ดเรื่องการทำหมันชาย ร้อยละ 37.6 แต่มีผู้อ่านทุกครั้งที่พบ ร้อยละ 31.7 รองลงมาคือผู้อ่านเกือบทุกครั้งและนาน ๆ ครั้งใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 15.6 และ 15.1 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านนั้น พบว่าใช้เวลา 1-20 นาที มากที่สุดเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 60.0 นอกนั้นมีเพียงเล็กน้อยที่ใช้เวลาอ่าน 21-40 นาที และ 41-60 นาที คือมีเพียงร้อยละ 2.0 และ 0.5 ตามลำดับ

ข. การเปิดรับสื่อมวลชนอื่น ๆ นอกจากการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทที่กล่าวมา มีผู้รับบริการทำหมันชายบางรายก็ระบุว่า ได้เคยเปิดรับเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ อีก คือจากภาพยนตร์ และรถหน่วยเคลื่อนที่ แต่ก็ยังใช้เวลาในการเปิดรับสื่อเหล่านี้ เพียง 1-20 นาที เช่นเดียวกับสื่ออื่น ๆ

2.2 การสื่อสารระหว่างบุคคลเรื่องการทำหมันชายจำแนกตามสื่อแต่ละประเภท พิจารณาจากความบ่อยครั้งในการสื่อสารและระยะเวลาในการสื่อสารแต่ละครั้ง ดังต่อไปนี้

ก. การพูดคุยกับบิดามารดา ส่วนใหญ่ผู้รับบริการทำหมันชายจะไม่พูดคุยเรื่องการทำหมันชายกับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 93.7 มีผู้ที่พูดคุยกับบิดามารดาในเรื่องนี้ นาน ๆ ครั้งอยู่เพียงร้อยละ 5.4 และเกือบทุกครั้งที่พบร้อยละ 1.0 และระยะเวลาที่ใช้ในการพูดคุยกัน ก็ใช้เวลาเพียง 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 5.4 มากกว่า 1 ชั่วโมงและ 21-40 นาที มีเพียงร้อยละ 0.5 เท่ากัน

ข. การพูดคุยกับภรรยา ผู้รับบริการทำหมันชายจะพูดคุยกับภรรยาในเรื่องการทำหมันชายเกือบทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือนาน ๆ ครั้ง และทุกครั้ง ที่พบ คิดเป็นร้อยละ 34.1 และ 4.9 ตามลำดับ ส่วนระยะเวลาที่ใช้ในการพูดคุยกันในเรื่องนี้ ส่วนใหญ่จะใช้เวลาเพียง 1-20 นาที คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมาคือ 21-40 นาที คิดเป็น

ร้อยละ 11.7 และมีส่วนน้อยที่พูดคุยกันมากกว่า 1 ชั่วโมง และ 41-60 นาที คือมีอยู่เพียง ร้อยละ 5.4 เท่านั้น นอกจากนี้มีผู้รับบริการทำหมันชายรายงานว่าไม่เคยพูดคุยกับภรรยาในเรื่อง การทำหมันชายเลย ร้อยละ 12.7

ค. การพูดคุยกับญาติพี่น้อง ส่วนใหญ่ผู้รับบริการทำหมันชายจะไม่เคยพูด กับญาติพี่น้องในเรื่องการทำหมันชายเลย และไม่มีใครที่จะพูดคุยกับญาติพี่น้องในเรื่องนี้ทุกครั้งที่มี ผู้ที่คุยกับญาติพี่น้อง นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 20.5 และเกือบทุกครั้ง ร้อยละ 6.8 ส่วนระยะเวลา ที่ใช้ในการพูดคุยกันแต่ละครั้ง พบว่า ใช้เวลา 1-20 นาทีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.0 นอกนั้น มีเพียงกลุ่มละเล็กน้อย

ง. การพูดคุยกับเพื่อน ส่วนใหญ่ผู้รับบริการทำหมันชายจะพูดคุยกับเพื่อน ในเรื่องการทำหมันชายเพียงนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.8 รองลงมาคือ เกือบทุกครั้งและ น้อยลงมามากคือ ทุกครั้งที่พบ คิดเป็นร้อยละ 28.3 และ 2.4 ตามลำดับ ทางด้านระยะเวลาที่ ใช้ในการพูดคุยกันแต่ละครั้งโดยเฉลี่ย พบว่า ใช้เวลา 1-20 นาที มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาคือ 21-40 นาที และ 41-60 นาที คิดเป็นร้อยละ 10.2 และ 7.3 ตามลำดับ ผู้รับ บริการทำหมันชายที่ไม่เคยพูดคุยกับเพื่อนเรื่องเกี่ยวกับการทำหมันชาย มีอยู่ร้อยละ 20.5

จ. การพูดคุยกับแพทย์/เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว ส่วนใหญ่ ผู้รับ บริการทำหมันชาย จะไม่เคยพูดคุยกับแพทย์หรือเจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัวในเรื่องการทำหมันชาย เลย ถึงร้อยละ 78.0 และพูดคุยกับบุคลากร เหล่านี้นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 16.1 รองลงมา คือทุกครั้งที่พบ และเกือบทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.9 และ 2.0 ตามลำดับ ส่วนทางด้านระยะ ระยะเวลาที่ใช้พูดคุยกับแพทย์หรือเจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว พบว่า ใช้เวลา 1-20 นาทีมากที่สุด คือร้อยละ 14.1 รองลงมาคือ 21-40 นาที ร้อยละ 3.9 และมีอยู่ร้อยละ 2.0 สำหรับผู้ที่ ใช้เวลาพูดคุยมากกว่า 1 ชั่วโมงและ 41-60 นาที

ฉ. การพูดคุยกับผู้ที่ทำหมันชายแล้ว มีผู้รับบริการทำหมันชาย รายงานว่า ไม่เคยพูดคุยกับผู้ทำหมันชายแล้ว ร้อยละ 69.3 เคยคุยกับผู้ทำหมันชายแล้ว นาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 20.0 รองลงมาคือ เกือบทุกครั้ง ร้อยละ 7.8 และทุกครั้งที่มี ร้อยละ 2.9 ระยะเวลา ที่ใช้คุยกันในเรื่องนี้ ใช้เวลามากที่สุด 1-20 นาที ร้อยละ 22.9 ใช้เวลา 21-40 นาที ร้อยละ 4.9 ใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมง และ 41-60 นาที จำนวนเท่ากันคือร้อยละ 1.5

ช. การสื่อสารกับคนอื่น ๆ มีผู้รับบริการทำหมันชาย ระบุว่า เคยพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ อีก ในเรื่องการทำหมันชาย โดยระบุว่า เป็นลูกค้า 1 ราย และเป็นพัฒนากร 1 ราย และมีที่ไม่ระบุว่าด้วยว่าเป็นใคร ร้อยละ 3.4 บอกว่าคุยกันเกือบทุกครั้ง และใช้เวลา 1-20 นาที

หมวดที่ 3 ความคิดเห็นต่อข่าวสารเรื่องการทำหมันชายที่ เคยได้รับและแหล่งของ
ข่าวสารนั้น
(คูตารางที่ 46 ถึงตารางที่ 59 ภาคผนวก ก.)

ข่าวสารในที่นี้เป็นข่าวสารเกี่ยวกับการทำหมันชาย ประกอบด้วยข่าวสารด้านดีและข่าวสารด้านไม่ดี ซึ่งมักจะเป็นข่าวลือเกี่ยวกับการทำหมันชาย โดยมีทั้งหมด 6 ข้อ ด้วยกันคือ

- ข้อที่ 1 การทำหมันชายเป็นวิธีคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพสามารถป้องกันการมีบุตรได้อย่างดี
- ข้อที่ 2 การทำหมันชายจะทำให้ไม่สามารถทำงานหนักได้
- ข้อที่ 3 การทำหมันชายเป็นวิธีคุมกำเนิดที่ง่ายที่สุด เป็นการผ่าตัดเล็ก ๆ แผลหายในเวลาไม่นาน และค่าใช้จ่ายต่ำ
- ข้อที่ 4 การทำหมันชายจะทำให้สมรรถภาพทางเพศเสื่อม
- ข้อที่ 5 ผู้ชายมีหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัว เช่นเดียวกับผู้หญิง ดังนั้นการทำหมันชายจึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ชาย เช่นเดียวกัน
- ข้อที่ 6 การทำหมันชายจะทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ

ส่วนทางด้านการวิเคราะห์นั้น ในหมวดนี้จะเป็นการวิเคราะห์ว่าก่อนที่จะมารับบริการทำหมันชาย ผู้รับบริการทำหมันชายเคยได้รับข่าวสารดังที่กล่าวมานี้มาบ้างหรือไม่ ถ้าเคยผู้รับบริการทำหมันชายมีความคิดเห็นต่อข่าวสารนั้นเป็นอย่างไร และสื่อมวลชนหรือสื่อบุคคลใดเป็นแหล่งที่ทำให้ข่าวสารนั้นแก่ผู้รับบริการทำหมันชาย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ข่าวสารข้อที่ 1 "การทำหมันชายเป็นวิธีคุมกำเนิดที่มีประสิทธิภาพสามารถป้องกันการมีบุตรได้อย่างดี" มีผู้รับบริการทำหมันชายเคยได้ยินข่าวสารนี้ร้อยละ 93.7 ในกลุ่มของผู้ที่ เคยได้ยินนี้มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วย ร้อยละ 97.4 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 1.0 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 1.6

เมื่อถามถึงสื่อบุคคลที่ให้ข่าวสารนี้ ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่ ไม่เคยได้รับจากบุคคลใดเลย คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ ได้รับข่าวสารนี้จากเพื่อน และเพื่อนที่ทำหมันชายแล้ว คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 16.1 ตามลำดับ นอกนั้นเป็นสื่อบุคคลที่ให้ข่าวสารนี้เพียงเล็กน้อย

ส่วนสื่อมวลชนที่ผู้รับบริการทำหมันชายอ้างอิงมากที่สุด คือวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 29.2 รองลงมาคือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และเอกสารเผยแพร่การทำหมันชาย คิดเป็นร้อยละ 17.2, 14.6 และ 14.1 ตามลำดับ นอกจากนั้นเป็นสื่อมวลชนชนิดอื่นเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามมีผู้กล่าวว่าไม่ได้รับข่าวสารนี้จากสื่อมวลชนใดเลย ร้อยละ 12.0

ข่าวสารข้อที่ 2 "การทำหมันชายจะทำให้ไม่สามารถทำงานหนักได้"

ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่ เคยได้ยินข่าวสารข้อนี้ คิดเป็นร้อยละ 70.7 ในจำนวนผู้ที่ตอบว่าเคยได้ยิน มีความคิดเห็นว่าเป็นด้วย ร้อยละ 11.0 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 70.3 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 12.4

เมื่อถามถึงสื่อบุคคลผู้ให้ข่าวสารนี้ ปรากฏว่า ผู้รับบริการทำหมันชายจะได้รับข่าวสารนี้จากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาคือ บุคคลอื่น ๆ ได้แก่ ชาวบ้านทั่วไป บุคคลทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 21.4 ผู้รับบริการทำหมันชาย บอกว่า ไม่ได้รับจากสื่อบุคคลใดเลย ร้อยละ 9.0

ส่วนสื่อมวลชนที่ให้ข่าวสารข้อนี้ พบว่า ไม่ได้รับจากสื่อมวลชนใดเลย ร้อยละ 80.7 สื่อมวลชนที่ให้ข่าวสารนี้มากที่สุดคือ โทรทัศน์ เพียงร้อยละ 7.6 นอกจากนั้นเป็นสื่อมวลชนอย่างอื่นเพียงเล็กน้อยเช่นเดียวกัน

ข่าวสารข้อที่ 3 "การทำหมันชายเป็นวิธีคุมกำเนิดที่ง่ายที่สุด เป็นการผ่าตัดเล็ก ๆ แผลหายในเวลาไม่นาน และค่าใช้จ่ายต่ำ"

ผู้รับบริการทำหมันชายส่วนใหญ่ เคยได้ยินข่าวสารในข้อนี้มาก่อนที่จะมารับบริการทำหมันชาย คิดเป็นร้อยละ 91.2 ความคิดเห็นที่มีต่อข่าวสารนี้ ผู้รับบริการทำหมันชาย ร้อยละ 97.3 เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เพียงร้อยละ 1.6

สื่อบุคคลที่ให้ข่าวสารนี้แก่ผู้รับบริการทำหมันชายมากที่สุดคือ เพื่อน และเพื่อนที่ทำหมันชายแล้ว เป็นลำดับรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 25.1 และ 21.9 ตามลำดับ แต่ก็มีผู้รับบริการทำหมันชาย กล่าวว่า ไม่ได้รับข่าวสารนี้จากบุคคลใดเลย ร้อยละ 39.6

และสำหรับสื่อมวลชน พบว่า ผู้รับบริการทำหมันชาย ไม่ได้ข่าวสารนี้จากสื่อมวลชนใดเลย ร้อยละ 32.1 วิทยูเป็นสื่อมวลชนที่ให้ข่าวสารข้อนี้แก่ผู้รับบริการทำหมันชายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.5 รองลงมาคือ โทรทัศน์ เอกสารเผยแพร่การทำหมันชาย คิดเป็นร้อยละ 15.5 และ 11.2 ตามลำดับ นอกนั้นเป็นสื่อชนิดอื่นอย่างละเล็กน้อย

ข่าวสารข้อที่ 4 "การทำหมันชายจะทำให้สมรรถภาพทางเพศเสื่อม"

ผู้รับบริการทำหมันชาย ร้อยละ 78.5 รายงานว่า เคยได้ยินข่าวสารข้อนี้มาก่อน แต่ก็มีผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับข่าวสารข้อนี้ เพียงร้อยละ 6.2 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 67.7 มีผู้ตอบว่าไม่แน่ใจถึงร้อยละ 21.7

บุคคลที่ให้ข่าวสารข้อนี้แก่ผู้รับบริการทำหมันชายมากที่สุด คือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 67.1 ที่รองลงมา แต่ก็มีจำนวนน้อยคือ บุคคลอื่น ๆ อันได้แก่ ชาวบ้าน คนทั่วไป ให้ข่าวสารนี้ ร้อยละ 14.3 มีผู้ตอบว่าไม่ได้รับจากบุคคลใดเลยอยู่ร้อยละ 7.5

ส่วนสื่อมวลชนที่ให้ข่าวสารข้อนี้มากที่สุดคือ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ คือร้อยละ 4.3 แต่มีผู้รับบริการทำหมันชายที่รายงานว่ ไม่เคยได้รับข่าวสารข้อนี้จากสื่อมวลชนใดเลย ถึงร้อยละ 82.0

ข่าวสารข้อที่ 5 "ผู้ชายมีหน้าที่รับผิดชอบในครอบครัวเช่นเดียวกับผู้หญิง ดังนั้นการทำหมันชาย จึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ชายเช่นเดียวกัน"

มีผู้รับบริการทำหมันชายเคยได้รับข่าวสารนี้ ร้อยละ 55.1 ใกล้เคียงกับผู้ที่ไม่เคยได้รับ ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 43.9 อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่เคยได้รับข่าวสารนี้ก็มีความเห็นด้วยกับข่าวสารนี้ ร้อยละ 94.7 โดยที่รายงานว่าได้รับข่าวสารจากเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อนที่ทำหมันชายแล้ว คิดเป็นร้อยละ 31.0 และ 15.0 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ข่าวสารข้อนี้ไม่ได้รับจากสื่อบุคคลใดเลย ร้อยละ 37.2

วิทยูเป็นสื่อมวลชนที่ให้ข่าวสารนี้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.4 นอกนั้นเป็นสื่ออื่น ๆ ที่มีผู้รับบริการทำหมันชายอ้างถึงเพียงเล็กน้อย และผู้รับบริการทำหมันชายระบุว่า ไม่ได้รับข่าวสาร

ข้อนี้จากสื่อมวลชนใดเลย ร้อยละ 44.2

ข่าวสารข้อที่ 6 "การทำหมันชายจะทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ"

มีผู้รับบริการทำหมันชายเคยได้รับข่าวสารข้อนี้บ่อย คือมีเพียงร้อยละ 29.3 และมีความคิดเห็นว่า เห็นด้วย ร้อยละ 20.0 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 51.7 ไม่แน่ใจ ร้อยละ 23.3 สื่อบุคคลที่ให้ข่าวสารข้อนี้มากที่สุดคือ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาคือบุคคลทั่วไป ร้อยละ 15.0 ซึ่งเท่ากับที่ไม่เคยได้รับจากสื่อบุคคลใดเลย มีร้อยละ 15.0 เช่นเดียวกัน ส่วนสื่อมวลชนที่ให้ข่าวสารข้อนี้มีเพียงเล็กน้อยมากที่สุดคือ วิทยุ แต่ก็เพียงร้อยละ 6.7 อย่างไรก็ตาม มีผู้ที่ตอบว่าไม่ได้รับจากสื่อมวลชนใดเลย ร้อยละ 78.3

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยเป็นดังนี้

สมมติฐานที่ 1 สื่อมวลชนมีบทบาทในการให้ความรู้ เรื่องการทำหมันชายแก่ผู้รับบริการทำหมันชาย มากกว่าสื่อบุคคล

สมมติฐานในข้อนี้ ทดสอบด้วยการใช้ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนร้อยละของสื่อทั้งสองประเภทมาเปรียบเทียบกัน (ดูตารางที่ 3) ดังนั้น เมื่อรวมอัตราส่วนร้อยละของการเคยได้รับข่าวสาร เรื่องการทำหมันชายของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลทุกประเภทแล้วปรากฏว่า ร้อยละเฉลี่ยของการเคยได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีค่าเท่ากับ 52.8 ส่วนร้อยละเฉลี่ยของการเคยได้รับข่าวสารจากสื่อบุคคล มีค่าเท่ากับ 36.5 ร้อยละเฉลี่ยของสื่อมวลชนมีค่ามากกว่าร้อยละเฉลี่ยของสื่อบุคคล เพราะฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า สื่อมวลชนมีบทบาทในการให้ความรู้ เรื่องการทำหมันชายแก่ผู้รับบริการทำหมันชายมากกว่าสื่อบุคคล ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยไม่แยกว่าเป็นสื่อมวลชนและสื่อบุคคล จะพบว่า ภรรยาเป็นสื่อที่ให้ความรู้แก่ผู้รับบริการทำหมันชายมากที่สุด คือมีถึงร้อยละ 86.8 และสำหรับสื่อมวลชนเอง สื่อที่ผู้รับบริการทำหมันชายได้รับข่าวสารความรู้ เรื่องการทำหมันชายมากที่สุดคือ โทรทัศน์

ตารางที่ 3 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามแหล่งสารที่เคยได้รับ
เรื่องการทำหมันชาย

แหล่งสารต่าง ๆ	การเคยหรือไม่เคยได้รับข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย		รวม
	เคยได้รับ	ไม่เคยได้รับ	
สื่อมวลชน			
วิทยุ	130(63.4)	75(36.6)	205(100.0)
โทรทัศน์	151(73.7)	54(26.3)	205(100.0)
หนังสือพิมพ์	147(71.7)	58(28.3)	205(100.0)
นิตยสาร	80(39.0)	125(61.0)	205(100.0)
เอกสารเผยแพร่การ ทำหมันชาย	114(55.6)	91(44.4)	205(100.0)
โปสเตอร์, บอร์ด	131(63.9)	74(36.1)	205(100.0)
หน่วยเคลื่อนที่, ภาพยนตร์	6(2.9)	199(97.1)	205(100.0)
ร้อยละเฉลี่ยของการเคยได้รับข่าวสาร = 52.8			
สื่อบุคคล			
บิดา-มารดา	12(5.9)	193(94.1)	205(100.0)
ภรรยา	178(86.8)	27(13.2)	205(100.0)
ญาติพี่น้อง	53(25.9)	152(74.1)	205(100.0)
เพื่อน	165(80.5)	40(19.5)	205(100.0)
แพทย์/เจ้าหน้าที่ วางแผนครอบครัว	46(22.4)	159(77.6)	205(100.0)
ผู้ที่ทำหมันชายแล้ว	60(29.3)	145(70.7)	205(100.0)
บุคคลอื่น ๆ	10(4.9)	195(95.1)	205(100.0)
ร้อยละเฉลี่ยของการเคยได้รับข่าวสาร = 36.5			

สมมุติฐานที่ 2 "สื่อบุคคลมีบทบาทในการจูงใจให้ยอมรับการทำหมันชายแก่ผู้รับบริการ
ทำหมันชาย มากกว่าสื่อมวลชน"

สมมุติฐานนี้ ทดสอบด้วยการเปรียบเทียบค่าอัตราส่วนร้อยละของสื่อทั้งสองประเภท
(ดูตารางที่ 4) จากตารางจะเห็นว่า แหล่งสารที่มีอิทธิพลในการจูงใจผู้รับบริการทำหมันชาย
เมื่อแบ่งเป็นสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ค่าอัตราส่วนร้อยละของสื่อมวลชนมีค่าเท่ากับ 23.4 ส่วนค่า
อัตราส่วนร้อยละของสื่อบุคคลมีค่าเท่ากับ 61.0 อัตราส่วนร้อยละของสื่อมวลชนมีค่ามากกว่าสื่อบุคคล
ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า สื่อบุคคลมีบทบาทในการจูงใจให้ยอมรับการทำหมันชายแก่ผู้รับบริการ
ทำหมันชายมากกว่าสื่อมวลชน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาค่าอัตราส่วนร้อยละของทุกสื่อแล้ว จะเห็นว่า ภรรยาเป็น
สื่อที่ผู้รับบริการทำหมันชายบอกว่ามีอิทธิพลในการจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อนที่ทำหมันชายแล้ว
ส่วนสื่อมวลชนที่มีค่าอัตราส่วนร้อยละสูงสุด คือ โทรทัศน์ แต่มีเพียงร้อยละ 8.8 เท่านั้น แต่ผู้รับ
บริการทำหมันชายก็รายงานว่าตัดสินใจมาเอง ร้อยละ 15.1 ด้วย

สมมุติฐานที่ 3 "การแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายมีความสัมพันธ์กับระดับ
ของความผูกพันระหว่างบุคคล"

สมมุติฐานข้อนี้ ทดสอบด้วยการใช้ค่าอัตราส่วนร้อยละแสดงจำนวนคู่ของการสื่อสาร
เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่มีระดับของความผูกพันต่างกัน

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 205 รายนี้ มีร้อยละ 2.0 ระบุว่าไม่ได้สื่อสารเรื่องการทำ
หมันชายกับบุคคลใดเลย ร้อยละ 71.7 รายงานถึงบุคคลที่เขาได้สื่อสารเรื่องการทำหมันชาย
ด้วย 1 คน และร้อยละ 26.3 รายงานถึงบุคคลที่เขาได้สื่อสารเรื่องการทำหมันชายด้วย 2 คน
(ดูตารางที่ 5) ดังนั้น จากจำนวนบุคคลที่ผู้รับบริการทำหมันชายรายงานว่าได้สื่อสารเรื่อง
การทำหมันชายด้วย จะได้จำนวนคู่การสื่อสารเรื่องการทำหมันชายสำหรับนำมาทดสอบ
สมมุติฐานในข้อนี้ทั้งหมด 255 คู่ โดยคิดจากผลรวมของจำนวนบุคคลที่สื่อสารด้วยเรื่องการทำ
หมันชายคูณกับจำนวนผู้รับบริการทำหมันชายที่รายงาน

ตารางที่ 4 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามแหล่งสารที่มีอิทธิพลในการจูงใจ

แหล่งสาร	จำนวน	ร้อยละ
<u>สื่อมวลชน</u>		
วิทยุ	5	2.4
โทรทัศน์	18	8.8
หนังสือพิมพ์	9	4.4
นิตยสาร	2	1.0
เอกสารเผยแพร่การทำหมันชาย	6	2.9
โปสเตอร์	6	2.9
สื่อมวลชนอื่น ๆ	2	1.0
รวม	48	23.4
<u>สื่อบุคคล</u>		
ภรรยา	55	26.8
ญาติพี่น้อง	4	2.0
ญาติที่ทำหมันแล้ว	2	1.0
เพื่อน	18	8.8
เพื่อนที่ทำหมันแล้ว	32	15.6
แพทย์/เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว	8	3.9
ผู้ที่ทำหมันชายแล้ว	4	2.0
คนอื่น ๆ	2	1.0
รวม	125	61.0
ตัดสินใจมาเอง	31	15.1
ไม่ตอบ	1	0.5
รวม	205	100.0

ตารางที่ 5 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามจำนวนบุคคลที่สื่อสาร เรื่องการทำหมันชาย

จำนวนบุคคลที่สื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
0	4	2.0
1	147	71.7
2	54	26.3
รวม	205	100.0

ตารางที่ 6 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามลักษณะความสัมพันธ์กับบุคคลที่สื่อสาร เรื่องการทำหมันชาย

ลักษณะความสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดา, ภรรยา	26	10.2
ญาติพี่น้อง, เพื่อน	210	82.3
แพทย์, เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว, ผู้ที่ทำหมันชายแล้ว, คนรู้จัก	19	7.5
รวม	255	100.0

ลักษณะความสัมพันธ์ บุคคลที่ผู้รับบริการทำหมันชายพูดคุยด้วยในเรื่องการทำหมันชาย พบว่า ร้อยละ 82.3 เป็นญาติพี่น้อง และเพื่อน รองลงมาคือบิดา-มารดา, ภรรยา ร้อยละ 10.2 และลำดับรองลงมาคือ แพทย์, เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว, ผู้ที่ทำหมันชายแล้ว, คนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 7.5

ตารางที่ 7 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามความรู้สึกผูกพันต่อกันกับบุคคลที่สื่อสาร เรื่องการทำหมันชาย

ความรู้สึกผูกพัน	จำนวน	ร้อยละ
สนิทมาก	206	81.1
สนิทปานกลาง	39	15.3
สนิทน้อย	4	1.6
ไม่สนิท	5	7.0
รวม	254*	100.0

ความรู้สึกผูกพันต่อกัน ส่วนใหญ่บุคคลที่สื่อสารกับผู้รับบริการทำหมันชายในเรื่องการทำหมันชาย เป็นบุคคลที่สนิทกับผู้รับบริการทำหมันชายมาก โดยมีถึงร้อยละ 81.1 รองลงมาคือสนิทปานกลาง ไม่สนิท และสนิทน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.3, 7.0 และ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามระดับความผูกพันกับบุคคลที่สื่อสาร เรื่องการทำหมันชาย

ระดับของความผูกพัน	จำนวน	ร้อยละ
ความผูกพันแบบใกล้ชิด	242	95.3
ความผูกพันแบบผิวเผิน	12	4.7
รวม	254*	100.0

* ไม่ตอบ 1 ราย

ระดับของความผูกพัน จากตารางที่ 8 แสดงว่าระดับของความผูกพันแบบใกล้ชิด มีคู่การสื่อสารเกิดขึ้น คิดเป็นร้อยละ 95.3 ซึ่งมากกว่าคู่การสื่อสารที่มีความผูกพันแบบผิวเผิน ที่มีอยู่เพียงร้อยละ 4.7 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายมีความสัมพันธ์กับระดับของความผูกพันระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 4 "การแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายมีความสัมพันธ์กับระดับของความคล้ายคลึงระหว่างบุคคล"

สมมุติฐานข้อนี้ จะทดสอบความคล้ายคลึงในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา อายุ จำนวนบุตรที่มีชีวิต อาชีพ ด้วยการใช้ค่าอัตราส่วนร้อยละแสดงจำนวนคู่ของการสื่อสารเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่มีระดับความคล้ายคลึงแตกต่างกัน คู่การสื่อสารที่จะนำมาทดสอบสมมุติฐานในข้อนี้ มีจำนวนทั้งหมด 255 คู่ เช่นเดียวกับการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3

เพศ

ตารางที่ 9 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามระดับความคล้ายคลึงด้านเพศของบุคคลที่สื่อสารเรื่องการทำหมันชาย

ระดับความคล้ายคลึง	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	212	83.5
ต่างกัน	42	16.5
รวม	254*	100.0

* ไม่ตอบ 1 ราย

จากตารางจะเห็นว่า ส่วนใหญ่แล้วคู่การสื่อสารมีความเหมือนกันในเรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 83.5 ซึ่งมากกว่าคู่การสื่อสารที่มีความต่างกันในเรื่องเพศที่มีอยู่เพียงร้อยละ 16.5 ในลักษณะนี้ แสดงว่า ผู้รับบริการทำหมันชายมักจะสื่อสารเรื่องการทำหมันชายกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรส

ตารางที่ 10 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามระดับความคล้ายคลึงด้านสถานภาพสมรสของบุคคลที่สื่อสาร เรื่องการทำหมันชาย

ระดับความคล้ายคลึง	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	246	96.9
ต่างกัน	6	2.3
ไม่ทราบ	2	0.8
รวม	254*	100.0

* ไม่ตอบ 1 ราย

จากตารางนี้ แสดงถึงว่ามีคู่สื่อสารที่มีความเหมือนกันในเรื่องสถานภาพสมรสถึงร้อยละ 96.9 มากกว่าคู่สื่อสารที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน ย่อมหมายความว่า คู่สื่อสารเรื่องการทำหมันชายมักจะเป็นบุคคลที่มีสถานภาพสมรสเหมือนกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่ก็มีอยู่เพียงร้อยละ 0.8 ที่ไม่ทราบสถานภาพสมรสของอีกฝ่าย

การศึกษา

ตารางที่ 11 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามระดับความคล้ายคลึงด้านการศึกษาของบุคคลที่สื่อสาร เรื่องการทำหมันชาย

ระดับความคล้ายคลึง	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	102	40.1
ต่างกัน	104	41.0
ไม่ทราบ	48	18.9
รวม	254*	100.0

* ไม่ตอบ 1 ราย

จากตารางนี้ จะเห็นว่าคู่สื่อสารที่มีความเหมือนกันและต่างกันในเรื่องการศึกษามีจำนวนใกล้เคียงกันมาก โดยที่คู่สื่อสารที่มีความต่างกันมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 0.9 อย่างไรก็ตาม การเปรียบเทียบในข้อนี้ จึงเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เพราะร้อยละของคู่สื่อสารที่มีการศึกษาเหมือนกันมีค่าน้อยกว่าร้อยละของคู่สื่อสารที่มีการศึกษาต่างกันและจากตารางจะเห็นว่า

มีผู้ที่ไม่ทราบการศึกษาของอีกฝ่ายอยู่ถึงร้อยละ 18.9

อายุ

ตารางที่ 12 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามระดับความคล้ายคลึงด้านอายุของบุคคลที่สื่อสารเรื่องการทำหมันชาย

ระดับความคล้ายคลึง	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	24	9.4
ต่างกัน	227	89.4
ไม่ทราบ	3	1.2
รวม	254*	100.0

*ไม่ตอบ 1 ราย

จากตารางนี้ แสดงถึงจำนวนคู่การสื่อสารที่มีความเหมือนกันในด้านอายุว่ามีน้อยกว่าจำนวนคู่การสื่อสารที่มีความต่างกันในด้านอายุอย่างมาก ย่อมหมายความว่า คู่การสื่อสารเรื่องการทำหมันชายมักเป็นบุคคลที่มีอายุต่างกัน จึงปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงให้เห็นว่าการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายของผู้รับบริการทำหมันชายไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลที่มีอายุเท่ากัน

จำนวนบุตรที่มีชีวิต

ตารางที่ 13 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามระดับความคล้ายคลึงด้านจำนวนบุตรที่มีชีวิตของบุคคลที่สื่อสารเรื่องการทำหมันชาย

ระดับความคล้ายคลึง	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	110	43.3
ต่างกัน	128	50.4
ไม่ทราบ	16	6.3
รวม	254*	100.0

*ไม่ตอบ 1 ราย

จำนวนคู่สื่อสารเรื่องการทำหมันชายที่มีความต่างกันในด้านจำนวนบุตรที่มีชีวิตมีจำนวนมากกว่าจำนวนคู่สื่อสารที่มีความเหมือนกันในด้านจำนวนบุตรที่มีชีวิต แสดงว่าคู่สื่อสารเรื่องการทำหมันชายมักเกิดขึ้นระหว่างคู่สื่อสารที่มีความต่างกันในด้านจำนวนบุตรที่มีชีวิต ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อาชีพ

ตารางที่ 14 ร้อยละของผู้รับบริการทำหมันชาย จำแนกตามระดับความคล้ายคลึงด้านอาชีพ
ของบุคคลที่สื่อสาร เรื่องการทำหมันชาย

ระดับความคล้ายคลึง	จำนวน	ร้อยละ
เหมือนกัน	167	65.7
ต่างกัน	31	31.9
ไม่ทราบ	6	2.4
รวม	254*	100.0

* ไม่ตอบ 1 ราย

จำนวนคู่สื่อสารที่มีความเหมือนกันในเรื่องอาชีพมีจำนวนคิดเป็นร้อยละ 65.7 ซึ่งมากกว่าจำนวนคู่สื่อสารที่มีอาชีพต่างกัน ที่มีอยู่เพียงร้อยละ 31.9 แสดงว่าคู่สื่อสารเรื่องการทำหมันชายเกิดขึ้นระหว่างคู่สื่อสารที่มีอาชีพเดียวกันสมมุติฐานนี้จึงเป็นไปตามที่ได้ตั้งไว้

โดยสรุปแล้ว สมมุติฐานที่ 4 ซึ่งกล่าวว่า "การแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย มีความสัมพันธ์กับระดับของความคล้ายคลึงระหว่างบุคคล" นั้นเป็นไปตามสมมุติฐาน ยกเว้นลักษณะทางด้านอายุ จำนวนบุตรที่มีชีวิต และการศึกษา เท่านั้น ที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน แสดงว่าผู้รับบริการทำหมันชายมักจะพูดคุยในเรื่องการทำหมันชายกับบุคคลที่มีความคล้ายคลึงกับเขาในด้านเพศ สถานภาพสมรส และอาชีพ

สมมุติฐานที่ 5 "อายุ รายได้ อาชีพ และการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลเรื่องทั่วไป และการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล" สมมุติฐานข้อนี้ สามารถแบ่งย่อยออกเป็น

- 5.1 อายุ มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไป
- 5.2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารระหว่างบุคคลเรื่องทั่วไป
- 5.3 อายุ มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชน

- 5.4 อายุ มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชาย จากสื่อบุคคล
- 5.5 รายได้ มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน เรื่องทั่วไป
- 5.6 รายได้ มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารระหว่างบุคคล เรื่องทั่วไป
- 5.7 รายได้ มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชาย จากสื่อมวลชน
- 5.8 รายได้ มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชาย จากสื่อบุคคล
- 5.9 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน เรื่องทั่วไป
- 5.10 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารระหว่างบุคคล เรื่องทั่วไป
- 5.11 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชาย จากสื่อมวลชน
- 5.12 อาชีพ มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชาย จากสื่อบุคคล
- 5.13 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน เรื่องทั่วไป
- 5.14 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารระหว่างบุคคล เรื่องทั่วไป
- 5.15 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชาย จากสื่อมวลชน
- 5.16 การศึกษา มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชาย จากสื่อบุคคล

การทดสอบสมมุติฐานในข้อนี้ ใช้สถิติการหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับของการวัดของแต่ละตัวแปร

สมมุติฐานข้อ 5.1 - 5.4 จะใช้สถิติการหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเปิดรับสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคล เรื่องทั่วไปและการแสวงหาข่าวสาร เรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

ตารางที่ 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภท และสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องทั่วไป

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
อายุ	การเปิดรับสื่อวิทยุ	-.0274	.348
อายุ	การเปิดรับสื่อโทรทัศน์	-.0044	.475
อายุ	การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์	.0338	.315
อายุ	การเปิดรับสื่อนิตยสาร	.0193	.392
อายุ	การเปิดรับสื่อภาพยนตร์	-.3166	.000*
อายุ	การเปิดรับสื่อมวลชนรวมทั้งหมด	-.0543	.220

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่อมวลชนรวมทั้งหมดเลย แต่อายุมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อภาพยนตร์ของผู้รับบริการท่าหมื่นชาย ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเป็นความสัมพันธ์ไปในทางลบ ซึ่งมีความหมายว่า เมื่ออายุมากขึ้น ปริมาณการเปิดรับสื่อภาพยนตร์จะยิ่งน้อยลง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสื่อสารระหว่างบุคคลแต่ละประเภท และสื่อบุคคลรวมทั้งหมดใน เรื่องทั่วไป

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
อายุ	การสื่อสารกับบิดามารดา	-.1815	.005*
อายุ	การสื่อสารกับภรรยา	-.0781	.133
อายุ	การสื่อสารกับญาติพี่น้อง	-.2050	.002*
อายุ	การสื่อสารกับเพื่อน	-.1302	.031*
อายุ	การสื่อสารกับสื่อบุคคลทั้งหมด	-.2191	.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เมื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว อายุมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบิดามารดา กับญาติพี่น้อง กับเพื่อนและกับสื่อบุคคลรวมทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .1815, .2050, .1302 และ .2191 ตามลำดับ ความสัมพันธ์มีลักษณะไปในทางกลับกัน เป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างต่ำมาก ซึ่งความสัมพันธ์ในลักษณะที่กล่าวนี้ แสดงว่ายิ่งอายุมากขึ้นปริมาณการสื่อสารกับบิดามารดา ญาติพี่น้อง กับเพื่อน และกับสื่อบุคคล จะยิ่งลดน้อยลง

ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ระหว่างอายุกับการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภท และสื่อมวลชนรวมทั้งหมด เรื่องการทำหมันชาย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
อายุ	การเปิดรับสื่อวิทยุ เรื่องการทำหมันชาย	.0404	.283
อายุ	การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ เรื่องการทำหมันชาย	-.0419	.275
อายุ	การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ เรื่องการทำหมันชาย	-.0396	.287
อายุ	การเปิดรับสื่อนิตยสาร เรื่องการทำหมันชาย	-.0392	.425
อายุ	การเปิดรับสื่อเอกสารเผยแพร่ เรื่องการทำหมันชาย	-.0239	.367
อายุ	การเปิดรับสื่อโปสเตอร์ เรื่องการทำหมันชาย	-.0314	.327
อายุ	การเปิดรับสื่อมวลชน เรื่องการทำหมันชาย	-.0137	.422

จากตารางนี้ แสดงว่า เมื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสารเผยแพร่ โปสเตอร์ และสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องการทำหมันชายเลย ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งหมายความว่า การแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนในแต่ละประเภท ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับอายุของผู้รับบริการทำหมันชาย

ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการสื่อสารระหว่างบุคคลแต่ละประเภท และสื่อบุคคลรวมทั้งหมดใน เรื่องการทำหมันชาย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
อายุ	การสื่อสารกับบิดามารดา เรื่องการทำหมันชาย	-.1665	.009*
อายุ	การสื่อสารกับภรรยา เรื่องการทำหมันชาย	-.0978	.082
อายุ	การสื่อสารกับญาติพี่น้อง เรื่องการทำหมันชาย	-.1477	.021*
อายุ	การสื่อสารกับเพื่อน เรื่องการทำหมันชาย	-.0465	.254
อายุ	การสื่อสารกับแพทย์/เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว เรื่องการทำหมันชาย	-.0439	.266
อายุ	การสื่อสารกับผู้ที่ทำหมันชายแล้ว เรื่องการทำหมันชาย	-.1089	.060
อายุ	การสื่อสารกับสื่อบุคคลรวมทั้งหมด เรื่องการทำหมันชาย	-.0795	.129

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตารางนี้ แสดงถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ซึ่งพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบิดามารดากับญาติพี่น้องในเรื่องการทำหมันชาย ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมีลักษณะความสัมพันธ์ไปในทางกลับกัน และมีค่าความสัมพันธ์เพียง .1665 และ .1477 ตามลำดับ ในลักษณะความสัมพันธ์เช่นนี้ อธิบายได้ว่าเมื่ออายุมากขึ้นปริมาณการสื่อสารกับบิดามารดากับญาติพี่น้อง ในเรื่องของการทำหมันชายจะยิ่งลดน้อยลง แต่ลักษณะความสัมพันธ์ดังกล่าวมีไม่มากนัก

การทดสอบสมมติฐานข้อ 5.1 - 5.4 จึงสรุปได้ว่า สำหรับการสื่อสารในเรื่องทั่วไปของผู้รับบริการทำหมันชาย อายุของผู้รับบริการทำหมันชายมีความสัมพันธ์ไปในทางกลับกันกับการเปิดรับสื่อภาพยนตร์ และอายุก็มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบิดามารดา กับญาติพี่น้องกับเพื่อนและกับสื่อบุคคลทั้งหมด โดยมีความสัมพันธ์ไปในทางกลับกันเช่นเดียวกัน

ส่วนในเรื่องการทำหมันชาย อายุมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากบิดามารดา และจากญาติพี่น้อง ไปในทางกลับกัน และอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนแต่ละประเภทหรือจากสื่อมวลชนทั้งหมด

สมมติฐานข้อ 5.5 - 5.8 ทดสอบด้วยการใช้สถิติการหาความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้รับบริการทำหมันชายกับการเปิดรับสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคล เรื่องทั่วไปและการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

ตารางที่ 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทและสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องทั่วไป

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	การเปิดรับสื่อวิทยุ	-.0258	.357
รายได้	การเปิดรับสื่อโทรทัศน์	-.0187	.395
รายได้	การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์	.1898	.003*
รายได้	การเปิดรับสื่อนิตยสาร	.1952	.003*
รายได้	การเปิดรับสื่อภาพยนตร์	-.1057	.066
รายได้	การเปิดรับสื่อมวลชนรวมทั้งหมด	.1239	.038

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

จากตารางนี้ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อมวลชน เฉพาะสื่อหนังสือพิมพ์ รายได้กับการเปิดรับสื่อวิทยุ และรายได้กับการเปิดรับสื่อมวลชน ทั้งหมด โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์เป็น .1898 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเป็นความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันที่ค่อนข้างต่ำมาก เช่นเดียวกับรายได้กับการเปิดรับสื่อวิทยุ และสื่อมวลชนรวมทั้งหมด ที่มีความสัมพันธ์กัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ความสัมพันธ์ในลักษณะนี้แสดงว่า ยิ่งผู้รับบริการทำหมันชาย มีรายได้มากขึ้น ปริมาณการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อวิทยุ และสื่อมวลชนทั้งหมด ก็จะมีมากขึ้นด้วย

ตารางที่ 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการสื่อสารระหว่างบุคคล แต่ละประเภทและสื่อบุคคลทั้งหมดในเรื่องทั่วไป

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	การสื่อสารกับบิดามารดา	-.0827	.119
รายได้	การสื่อสารกับภรรยา	-.0939	.090
รายได้	การสื่อสารกับญาติพี่น้อง	-.0263	.354
รายได้	การสื่อสารกับเพื่อน	-.0018	.490
รายได้	การสื่อสารกับสื่อบุคคลรวมทั้งหมด	-.0639	.181

จากตารางนี้ แสดงให้เห็นว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบิดามารดา กับภรรยา กับญาติพี่น้อง กับเพื่อน และกับสื่อบุคคลรวมทั้งหมดที่ระดับนัยสำคัญ .05 เลย ซึ่งหมายความว่า การสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้รับบริการทำหมันชาย แต่อย่างใด

ตารางที่ 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภท และสื่อมวลชนรวมทั้งหมด เรื่องการทำหมันชาย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	การเปิดรับสื่อวิทยุ เรื่องการทำหมันชาย	-.0155	.413
รายได้	การเปิดรับสื่อโทรทัศน์ เรื่องการทำหมันชาย	.0560	.212
รายได้	การเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ เรื่องการทำหมันชาย	.0191	.393
รายได้	การเปิดรับสื่อนิตยสาร เรื่องการทำหมันชาย	.1389	.024*
รายได้	การเปิดรับสื่อเอกสารเผยแพร่ เรื่องการทำหมันชาย	.0533	.224
รายได้	การเปิดรับสื่อโปสเตอร์ เรื่องการทำหมันชาย	.0984	.080
รายได้	การเปิดรับสื่อมวลชน เรื่องการทำหมันชาย	.0681	.166

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า เมื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วพบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสารเผยแพร่ โปสเตอร์ และสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องการทำหมันชาย ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งให้ความหมายว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสารเผยแพร่ โปสเตอร์ และสื่อมวลชนรวมทั้งหมดเฉพาะเรื่องการทำหมันชายของผู้รับบริการทำหมันชายเลย แต่รายได้มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อ นิตยสาร เรื่องการทำหมันชายที่ระดับนัยสำคัญ .05 คือมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .1389 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างต่ำมาก แสดงว่าเมื่อรายได้ของผู้รับบริการทำหมันชายมากขึ้น ปริมาณการเปิดรับสื่อ นิตยสาร เรื่องการทำหมันชายก็จะมีมากขึ้นด้วย

ตารางที่ 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการสื่อสารระหว่างบุคคลแต่ละประเภท และสื่อบุคคลรวมทั้งหมดในเรื่องการทำหมันชาย

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	นัยสำคัญทางสถิติ
รายได้	การสื่อสารกับบิดามารดา เรื่องการทำหมันชาย	-.0744	.144
รายได้	การสื่อสารกับภรรยา เรื่องการทำหมันชาย	-.0065	.463
รายได้	การสื่อสารกับญาติพี่น้อง เรื่องการทำหมันชาย	-.1037	.070
รายได้	การสื่อสารกับเพื่อน เรื่องการทำหมันชาย	-.0742	.145
รายได้	การสื่อสารกับแพทย์/เจ้าหน้าที่ วางแผนครอบครัวเรื่องการทำ หมันชาย	.0017	.490
รายได้	การสื่อสารกับผู้ที่ทำหมันชายแล้ว เรื่องการทำหมันชาย	-.0794	.129
รายได้	การสื่อสารกับสื่อบุคคลรวมทั้งหมด เรื่องการทำหมันชาย	-.0346	.311

เมื่อวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้ว จากตารางที่ 22 นี้ รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ในเรื่องการทำหมันชายที่ระดับนัยสำคัญ .05 เลย แสดงว่าการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ในเรื่องการทำหมันชายนั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับรายได้แต่อย่างใด

การทดสอบสมมุติฐาน ข้อ 5.5 - 5.8 จึงสรุปได้ว่า ในการสื่อสารตามปกติทั่วไปของผู้รับบริการทำหมันชาย รายได้มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่อมวลชนทั้งหมด โดยมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันเท่านั้น ส่วนการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย รายได้มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อ นิตยสารเท่านั้น รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนประเภทอื่น และจาก สื่อบุคคลเลย

สมมุติฐานข้อ 5.9 - 5.12 จะใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของการเปิดรับสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลเรื่องทั่วไปและการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนและจากสื่อบุคคลระหว่างผู้รับบริการทำหมันชายที่มีอาชีพแตกต่างกัน

สมมุติฐานข้อ 5.9 อาชีพมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไปเมื่อทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภท และรวมทั้งหมดแล้ว ปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกันเลยในการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ และสื่อมวลชนรวมทั้งหมด ระหว่างผู้ที่มีอาชีพต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้รับบริการทำหมันชาย ไม่ได้มีผลทำให้ปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้รับบริการทำหมันชายแตกต่างกันไปด้วย (ดูตารางที่ 60 ภาคผนวก ก.)

สมมุติฐานข้อ 5.10 อาชีพมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารระหว่างบุคคลเรื่องทั่วไป เมื่อทดสอบความแตกต่างของการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ และรวมทั้งหมดแล้ว ปรากฏว่า มีความแตกต่างของการสื่อสารกับเพื่อนในเรื่องทั่วไปเท่านั้นระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกันเลยในการสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ระหว่างกลุ่มอาชีพต่าง ๆ กัน การทดสอบความแตกต่างของการสื่อสารกับเพื่อนได้แสดงไว้ในตารางที่ 23 นี้

ตารางที่ 23 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการสื่อสารกับเพื่อนในเรื่องทั่วไป ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ	ผลรวม กำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของ ผลรวมกำลังสอง	F	นัยสำคัญทาง สถิติ
ระหว่างกลุ่ม	2	133.0181	66.5090	5.4235	.0051*
ภายในกลุ่ม	201	2464.8790	12.2631		
รวมทั้งหมด	203	2597.8971			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตารางนี้ แสดงว่าผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการสื่อสารกับเพื่อนในเรื่องทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทำการทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกันโดยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe') แล้ว พบว่ากลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีการสื่อสารกับเพื่อนมากกว่ากลุ่มที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว และกลุ่มที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัท ก็มีการสื่อสารกับเพื่อนมากกว่ากลุ่มอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวเช่นเดียวกัน แต่ไม่พบความแตกต่างของการสื่อสารกับเพื่อนระหว่างกลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับกลุ่มอาชีพลูกจ้างบริษัท

ส่วนการทดสอบความแตกต่างของปริมาณการสื่อสารกับบิดามารดา ภรรยา ญาติพี่น้อง และกับสื่อบุคคลรวมทั้งหมดในเรื่องทั่วไป พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันเลยระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน กับการสื่อสารกับบิดามารดา ภรรยา ญาติพี่น้อง และสื่อบุคคลรวมทั้งหมด ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า อาชีพของผู้รับบริการทำหมันชาย ไม่มีผลทำให้ปริมาณการสื่อสารระหว่างบุคคลแตกต่างกันแต่อย่างใด ยกเว้นการสื่อสารกับเพื่อน (ดูตารางที่ 61 ภาคผนวก ก.)

สมมุติฐานข้อ 5.11 อาชีพมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย จากสื่อมวลชน เมื่อทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทและรวมทั้งหมด ในเรื่องการทำหมันชายกับอาชีพแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันเลยในการเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสารเผยแพร่ โบสเตอร์ และสื่อมวลชนรวมทั้งหมดเรื่องการทำหมันชายระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่าในการเปิดรับสื่อมวลชนต่าง ๆ ในเรื่องของการทำหมันชายไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพของผู้รับบริการทำหมันชายแต่อย่างใด (ดูตารางที่ 62 ภาคผนวก ก.)

สมมุติฐานข้อ 5.12 อาชีพมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย จากสื่อบุคคล เมื่อทดสอบความแตกต่างของการสื่อสารกับบุคคลแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างของการสื่อสารกับเพื่อน ในเรื่องการทำหมันชายระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ส่วนในการสื่อสารกับบิดามารดา ภรรยา ญาติพี่น้อง แพทย์/เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว ผู้ที่ทำหมันชายแล้ว รวมทั้งสื่อบุคคลทั้งหมดที่กล่าวมา อาชีพของผู้รับบริการทำหมันชายไม่ได้มีผลต่อการสื่อสารแต่อย่างใด (ดูตารางที่ 63 ภาคผนวก ก.)

ตารางที่ 24 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากเพื่อน ระหว่างกลุ่มที่มีอาชีพต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง	F	นัยสำคัญทางสถิติ
ระหว่างกลุ่ม	2	36.3897	18.1948	4.7143	.0100*
ภายในกลุ่ม	201	775.7672	3.8595		
รวมทั้งหมด	203	812.1569			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตารางที่ 24 นี้ แสดงว่าผู้ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากเพื่อนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกันโดยวิธีการของ เซฟเฟ่ แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากเพื่อนมากกว่ากลุ่มผู้ที่มีอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว แต่ไม่พบความแตกต่างของการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากเพื่อนระหว่างกลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับกลุ่มอาชีพลูกจ้างบริษัท และระหว่างกลุ่มอาชีพลูกจ้างบริษัทกับกลุ่มอาชีพทำธุรกิจส่วนตัว

ดังนั้น การทดสอบสมมุติฐานข้อ 5.9-5.12 สรุปได้ว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับเพื่อนในเรื่องทั่วไปเท่านั้น อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับการเปิดรับสื่อมวลชนและกับสื่อบุคคลอื่น ๆ ส่วนในเรื่องของการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชาย พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากเพื่อน แต่ไม่พบว่าอาชีพมีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลอื่น ๆ

สมมุติฐานข้อ 5.13-5.16 จะใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อหาความแตกต่างของการเปิดรับสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลเรื่องทั่วไปและการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ระหว่างผู้รับบริการทำหมันชายที่มีการศึกษาแตกต่างกันโดยที่ได้จัดกลุ่มผู้รับบริการทำหมันชายตามระดับการศึกษาอีกครั้งหนึ่งเป็น 4 ระดับด้วยกัน คือ ไม่ได้เรียน, ประถมศึกษา, มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า (ดูตารางที่ 64 ภาคผนวก ก.) ซึ่งทำให้ได้ระดับการศึกษาใหม่ประกอบไปด้วย ผู้รับบริการทำหมันชายที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ อุดมศึกษาและมัธยมศึกษา และไม่ได้เรียน ตามลำดับ

สมมุติฐานข้อ 5.13 การศึกษามีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชนเรื่องทั่วไปเมื่อทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทและรวมทั้งหมดแล้ว ปรากฏว่ามีความแตกต่างของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และการเปิดรับสื่อมวลชนรวมทั้งหมด ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน ดังที่จะแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในเรื่องทั่วไประหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง	F	นัยสำคัญทางสถิติ
ระหว่างกลุ่ม	2	98.7755	49.3878	4.2525	.0155*
ภายในกลุ่ม	199	2311.1255	11.6137		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตารางนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ในเรื่องทั่วไปแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 และเมื่อทดสอบกลุ่มที่แตกต่างกันโดยวิธีการของ เซฟเฟ่ แล้ว พบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับสื่อวิทยุมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่พบความแตกต่างในการเปิดรับสื่อ

โทรทัศน์ เรื่องทั่วไประหว่างกลุ่มการศึกษาคอมศึกษาหรือเทียบเท่ากับกลุ่มมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และระหว่างกลุ่มอุดมศึกษาหรือเทียบเท่ากับกลุ่มประถมศึกษา

ตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ในเรื่องทั่วไป ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	ชั้นแห่ง ความเป็น อิสระ	ผลรวม กำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของ ผลรวมกำลังสอง	F	นัยสำคัญ ทางสถิติ
ระหว่างกลุ่ม	2	283.8447	141.9224	11.5193	.0000*
ภายในกลุ่ม	199	2451.7642	12.3204		
รวมทั้งหมด	201	2735.6089			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ในเรื่องทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบกลุ่มที่แตกต่างกันโดยวิธีการของ เซฟเฟ่ แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ในเรื่องทั่วไปมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และกลุ่มการศึกษาระดับมัศึกษามีการเปิดรับสื่อหนังสือพิมพ์ในเรื่องทั่วไปมากกว่ากลุ่มระดับประถมศึกษา และไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอุดมศึกษาหรือเทียบเท่ากับกลุ่มมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับนิตยสารในเรื่องทั่วไประหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง	F	นัยสำคัญทางสถิติ
ระหว่างกลุ่ม	2	208.9417	104.4709	8.0367	.0004*
ภายในกลุ่ม	199	2586.8454	12.9992		
รวมทั้งหมด	201	2795.7871			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตารางนี้ แสดงว่าผู้ที่มีการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับนิตยสารในเรื่องทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบหากกลุ่มที่แตกต่างกันโดยวิธีการของเซฟเฟ่ แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับนิตยสารมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและกลุ่มการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่ามีการเปิดรับนิตยสารมากกว่ากลุ่มการศึกษาระดับประถมศึกษา เช่นเดียวกับการเปิดรับหนังสือพิมพ์

ตารางที่ 28 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องทั่วไประหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน

แหล่งความแปรปรวน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ	ผลรวมกำลังสอง	ค่าเฉลี่ยของผลรวมกำลังสอง	F	นัยสำคัญทางสถิติ
ระหว่างกลุ่ม	2	1594.6615	797.3308	9.3030	.0001*
ภายในกลุ่ม	199	17055.7196	85.7071		
รวมทั้งหมด	201	18650.3812			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < .05$

จากตาราง แสดงว่าผู้ที่มีการศึกษาต่างกันมีกัรบเปิดรับสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องทั่วไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบหากลุ่มที่แตกต่างกันโดยวิธีการของ เซฟเฟ่ แล้ว พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาในระดับอุดมศึกษาและกลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษามีการเปิดรับสื่อมวลชนรวมทั้งหมดมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา แต่ไม่พบความแตกต่างของกลุ่มมัธยมศึกษากับกลุ่มอุดมศึกษา

ส่วนการทดสอบความแตกต่างของปริมาณการเปิดรับวิทยุ และภาพยนตร์ (ดูตารางที่ 65 ภาคผนวก ก.) พบว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกับการเปิดรับสื่อวิทยุและภาพยนตร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่า การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับสื่อวิทยุและภาพยนตร์

สมมุติฐานข้อที่ 5.14 การศึกษามีความสัมพันธ์กับการสื่อสารระหว่างบุคคล เรื่องทั่วไป เมื่อทดสอบความแตกต่างของการสื่อสารระหว่างบุคคลแต่ละประเภท และรวมทั้งหมดกับการศึกษาแล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันเลยในการสื่อสารกับบุคคลของกลุ่มการศึกษาต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงว่าในการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ และสื่อบุคคลรวมทั้งหมดไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษาของผู้รับบริการทำหมันชาย (ดูตารางที่ 66 ภาคผนวก ก.)

สมมุติฐานข้อ 5.15 การศึกษามีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อมวลชน เมื่อทดสอบความแตกต่างของการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทและรวมทั้งหมดในเรื่องการทำหมันชายกับการศึกษาแล้ว พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันเลยในการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภทไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เอกสาร เผยแพร่ โปสเตอร์ และสื่อมวลชนรวมทั้งหมด ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงให้เห็นว่าการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดรับสื่อมวลชนแต่ละประเภท และสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องการทำหมันชาย (ดูตารางที่ 67 ภาคผนวก ก.)

สมมุติฐานข้อ 5.16 การศึกษามีความสัมพันธ์กับการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมันชายจากสื่อบุคคล เมื่อทดสอบความแตกต่างของการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ และรวมทั้งหมดกับการศึกษาแล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันเลย ในการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบิดามารดา ภรรยา ญาติพี่น้อง เพื่อน แพทย์/เจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัว ผู้ที่ทำหมันชายแล้ว

และสื่อบุคคลรวมทั้งหมด ระหว่างกลุ่มที่มีการศึกษาต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 แสดงให้เห็นว่าการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการสื่อสารกับบุคคลต่าง ๆ และสื่อบุคคลทั้งหมดในเรื่องการทำหมั้นชาย (ดูตารางที่ 68 ภาคผนวก ก.)

ดังนั้น การทดสอบสมมติฐานข้อ 5.13-5.16 จึงสรุปได้ว่าการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อมวลชน ประเภทโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร กับ การเปิดรับสื่อมวลชนรวมทั้งหมดในเรื่องทั่วไปเท่านั้น ส่วนการเปิดรับสื่อมวลชนอื่น ๆ ทั้งในเรื่องทั่วไปและการสื่อสารระหว่างบุคคลเรื่องทั่วไป และการแสวงหาข่าวสารเรื่องการทำหมั้นชายจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล การศึกษาไม่ได้มีความสัมพันธ์กับการสื่อสารเหล่านี้เลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย